

Sygn. akt I ACa 987/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2013r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Bożena Błaszczyk
Sędziowie:	SSA Anna Beniak (spr.) SSO del. Barbara Bojakowska
Protokolant:	st.sekr.sądowy Jacek Raciborski

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2013r. w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) (...)Funduszu (...) w W.

przeciwko **A. M. i M. M.**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanych

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 30 marca 2012r. sygn. akt II C 1075/11

I. zmienia zaskarżony wyrok na następujący:

1. utrzymuje w mocy nakaz zapłaty wydany w dniu 26 kwietnia 2011 roku w sprawie II Nc 57/11 do kwoty 31.072 (trzydzieści jeden tysięcy siedemdziesiąt dwa) zł z ustawowymi odsetkami od dnia 21 marca 2011r. do dnia zapłaty, oraz do kwoty 1080 (jeden tysiąc osiemdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania a w pozostałym zakresie uchyla nakaz zapłaty i oddala powództwo;
2. zasądza od U. (...)Funduszu (...)w W. solidarnie na rzecz A. M. i I. M. kwotę 2930 (dwa tysiące dziewięćset trzydzieści) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego od oddalonej części powództwa;
3. nakazuje pobranie od U. (...)Funduszu (...)w W. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Łodzi kwoty (...) (cztery tysiące sześćset dwadzieścia cztery) zł tytułem brakujących kosztów sądowych od oddalonej części powództwa;
4. nie obciąża pozwanych obowiązkiem uiszczenia brakujących kosztów sądowych od uwzględnionej części powództwa;

II. oddala apelację w pozostałej części;

III. nie obciąża pozwanych kosztami zastępstwa procesowego powoda od oddalonej części apelacji;

IV. nakazuje pobranie od (...) (...) Funduszu (...) w W. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Łodzi kwoty (...) (sześć tysięcy sześćset osiemdziesiąt osiem) zł tytułem brakującej opłaty od uwzględnionej części apelacji.

I ACa 987/12

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 30 marca 2012r. Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie z powództwa “ (...) (...) Funduszu (...) w W. przeciwko A. M. i M. M. o zapłatę – utrzymał w mocy nakaz zapłaty z dnia 26 kwietnia 2011r. (sygn. akt I NC 57/11).

Powyższy wyrok zapadł na podstawie ustaleń poczynionych przez Sąd Okręgowy, które podziela Sąd Apelacyjny za wyjątkiem kwestii objętych uzupełniającymi ustaleniami poczynionymi przez Sąd Apelacyjny na podstawie akt egzekucyjnych II Km 2030/08, które zostały załączone w postępowaniu apelacyjnym.

Z ustaleń Sądu Okręgowego poczynionych przez Sąd Okręgowy podzielanych przez Sąd Apelacyjny wynika, że w pozwie skierowanym przeciwko A. M. i M. M., (...) (...) Fundusz (...) z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie, w postępowaniu nakazowym, od pozwanych solidarnie na rzecz strony powodowej kwoty 165.142,23 złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania według norm przepisanych, w tym kosztami zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że dochodzona pozwem kwota stanowi wierzytelność, którą strona powodowa nabyła od (...) z siedzibą w W. na podstawie umowy cesji z dnia 8 sierpnia 2008 roku.

W dniu 26 kwietnia 2011 roku Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie o sygn. akt II Nc 57/11 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, nakazując pozwanym A. M. i M. M., aby zapłacili solidarnie powodowi kwotę 165.142,23 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 21 marca 2011 roku do dnia zapłaty, oraz kwotę 5.682 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania, w terminie dwóch tygodni od doręczenia niniejszego nakazu, albo wnieśli w tymże terminie zarzuty.

Pozwani wnieśli zarzuty od nakazu zapłaty, w których powołali się na przedawnienie roszczenia wynikającego z umowy kredytowej zawartej w dniu 19 października 1999 roku i wnieśli o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanych zwrotu kosztów postępowania.

Strona powodowa wniosła o utrzymanie nakazu zapłaty w mocy oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W piśmie podniesiono, że cedent dokonał szeregu czynności mających wpływ na przerwanie biegu przedawnienia, bowiem wnioskiem z dnia 19 listopada 2003 roku skierował sprawę na drogę postępowania egzekucyjnego, które było prowadzone do dnia 24 września 2010 roku, kiedy to Komornik Sądowy w Ł. wydał postanowienie w przedmiocie umorzenia egzekucji. W związku z powyższym, dopiero od tego terminu należy liczyć trzyletni termin przedawnienia roszczenia. Nadto strona powodowa podniosła, że w dniu 28 września 2007 roku pozwani złożyli oświadczenie o przyjęciu warunków spłaty zadłużenia.

W odpowiedzi strona pozwana argumentowała, że choć zarówno wszczęcie postępowania egzekucyjnego jak i uznanie długu są czynnościami przerywającymi bieg terminu przedawnienia, jednak przerwanie tego terminu nie może odnieść skutku wobec nabywcy wierzytelności, bowiem postępowanie egzekucyjne toczyło się z udziałem pierwotnego wierzyciela, a nadto wobec pierwotnego wierzyciela dłużnicy złożyli oświadczenie o uznaniu długu. Strona pozwana wywodziła również, że wobec nieprzedstawienia umowy cesji wierzytelności, nie została wykazana legitymacja procesowa powoda w przedmiotowej sprawie oraz zasadność i wysokość dochodzonych roszczeń. Nadto podniesiono, że

dokument w postaci wyciągu z ksiąg funduszu sekurytyzacyjnego nie może stanowić podstawy wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym.

Sąd Okręgowy utrzymując zaskarżonym wyrokiem nakaz zapłaty ustalił, że A. M. oraz M. M. zawarli w dniu 19 października 1999 roku z (...) bankiem państwowym I Oddział w Ł., umowę kredytu na cele mieszkaniowe, z odroczoną spłatą części należności. Na mocy wskazanej umowy, pozwanym został udzielony kredyt w kwocie 52.000 złotych na zakup domu jednorodzinny. Kredyt był oprocentowany według zmiennej stopy procentowej, która w dniu zawarcia umowy wynosiła 16,4 % w stosunku rocznym.

W latach 2000 - 2002 pozwani prowadzili negocjacje z Bankiem. W dniu 25 lipca 2000 roku pozwani zawarli z Bankiem ugodę, na mocy której strony umowy potwierdziły, że stan zadłużenia z tytułu przedmiotowego kredytu na dzień 25 lipca 2000 roku wynosi 62.042,39 złotych. W 2001 roku M. M. skierowała do Banku prośbę o zaniechanie przekazania kredytu do windykacji mimo upływu wypowiedzenia z dniem 7 listopada 2001 roku. A. M. w maju 2002 roku oraz w październiku 2002 roku zwracał się do Banku o przedłużenie terminu spłaty raty kredytu.

W dniu 27 czerwca 2003 roku Bank wystawił bankowy tytuł egzekucyjny przeciwko A. M. i M. M., w którym podał, że w księgach Banku na dzień 27 czerwca 2003 roku figuruje wymagalne solidarne zadłużenie pozwanych z tytułu kredytu, na które składają się:

- niespłacona należność w kwocie 60.000 zł,
- odsetki skapitalizowane w kwocie 21.588,90 zł,
- odsetki zaległe naliczone do dnia 08.04.2003 r. w kwocie 1.523,40 zł,
- odsetki zaległe naliczone od dnia 09.04.2003 r. do dnia 26.06.2003 r. w kwocie 4.944,51zł,
- koszty monitów w kwocie 51,20 zł.

Postanowieniem z dnia 5 sierpnia 2003 roku, sygn. akt I Co 1691/03, Sąd Rejonowy dla Ł. w Ł., na wniosek (...)S.A. (...) Oddział (...) w Ł., nadał wskazanemu powyżej tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności przeciwko A. M. i M. M. - w zakresie wszystkich obowiązków opisanych w tym tytule egzekucyjnym.

W dniu 28 września 2007 roku pozwani złożyli pisemne oświadczenie o uznaniu długu i przyjęciu warunków spłaty zadłużenia w łącznej kwocie 142.452,94 złotych, z tytułu umowy kredytu zawartej 19.10.1999 roku.

Egzekucja przeciwko dłużnikom została wszczęta w dniu 21 listopada 2003 roku i była prowadzona do 24 września 2010 roku, kiedy to Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi - Widzewa w Łodzi K. P. w sprawie KM 2030/08 wydał postanowienie o jej umorzeniu wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji.

W dniu 8 sierpnia 2008 roku Bank zawarł z (...) (...)Funduszem (...)z siedzibą w W. (dalej powoływany jako Fundusz) umowę zbycia wierzytelności wynikającej z tytułu umowy kredytu udzielonego A. M. i M. M.. Pozwani pismami z dnia 30 sierpnia 2008 roku zostali zawiadomieni o nabyciu przez Fundusz przedmiotowej wierzytelności i wezwani do zapłaty należności w kwocie 152.795,44 złotych.

W dniu 18 marca 2011 roku Fundusz sporządził wyciąg z ksiąg rachunkowych, w którym stwierdził, iż w księgach Funduszu istnieje wymagalne zadłużenie wobec pozwanych w kwocie 165.142,23 zł, na którą składają się: kwota 31.072,00 zł z tytułu kapitału oraz kwota 134.070,23 zł z tytułu odsetek.

W świetle takich ustaleń Sąd Okręgowy uznał, że zarzuty pozwanych A. M. i M. M. wobec przedmiotowego nakazu zapłaty są niezasadne.

Jeśli chodzi o zarzut braku legitymacji procesowej po stronie powoda, to jakkolwiek wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 11.07.2011 r. (sygn. P 1/10) stwierdził niezgodność z Konstytucją RP przepisu art. 194 ustawy z dnia 27 maja 2004 r.

o funduszach inwestycyjnych w części, w jakiej nadaje moc prawną dokumentu urzędowego księgom rachunkowym i wyciągom z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta, to jednak zauważyć należy, że wyciąg z ksiąg rachunkowych pochodzi z 18 marca 2011 roku, a zatem był wydany przed wyrokiem TK, a nadto:

1. wyrok ten nie pozbawia takich dokumentów mocy dowodowej w ogóle (mają one bowiem nadal co najmniej moc dowodową dokumentu prywatnego),
2. nie jest to jedyny dowód, jaki strona powodowa przedstawiła celem wykazania swojej legitymacji procesowej. Strona powodowa przedstawiła bowiem w toku procesu także dowód z odpisu dokumentu umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 8.08.2008 r., który nie został zakwestionowany przez pozwanych, w szczególności w zakresie autentyczności owego dokumentu, ani też ważności lub skuteczności samej czynności prawnej nim objętej.
3. nie ujawniły się też w sprawie takie okoliczności faktyczne, które skutkowałyby powstaniem wątpliwości w tym zakresie.

Z powyższych przyczyn, na podstawie powołanego wyżej materiału dowodowego, Sąd Okręgowy stwierdził istnienie po stronie powoda legitymacji procesowej czynnej w niniejszym postępowaniu.

Sąd Okręgowy uznał, że niezasadny jest także podniesiony przez pozwanych zarzut przedawnienia. Dochodzone pozwem roszczenie ulega przedawnieniu z upływem lat trzech jest bowiem roszczeniem związanym z prowadzeniem działalności gospodarczej (art. 118 k.c.).

W ocenie Sądu Okręgowego, trzyletni termin przedawnienia dochodzonego roszczenia nie zakończył swego biegu ani w momencie nabycia przez powoda przedmiotowej wierzytelności, ani też przed wytoczeniem niniejszego powództwa.

Nie było sporne między stronami, że Bank (...) przedsięwziął szereg czynności, które skutkowały przerwaniem przedawnienia przysługującej mu wierzytelności. Powód nabył przedmiotową wierzytelność na podstawie umowy z dnia 8 sierpnia 2008 roku. Niewątpliwie w chwili zawarcia umowy - z przyczyn wskazanych powyżej - przedmiotowe roszczenie nie było przedawnione, bowiem przed zbyciem przez Bank (...) wierzytelności, przedawnienie przerwane zostało wskutek zajścia dwóch niezależnych od siebie zdarzeń:

- wszczęcia i prowadzenia postępowania egzekucyjnego przeciwko pozwanym na podstawie tytułu wykonawczego stwierdzającego należność wynikającą z umowy kredytu z 19.10.1999 r., które to postępowanie zostało umorzone w dniu 24 września 2010 r.,
- uznania długu przez pozwanych w dniu 28.09.2007 roku.

Przedawnienie ponownie rozpoczęło zatem swój bieg wraz z zakończeniem tego postępowania egzekucyjnego (art. 124 § 2 k.c.). Wskazać przy tym należy, iż nawet odpadnięcie podstawy egzekucji w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego wystawionego na rzecz Banku - który zbył egzekwowaną wierzytelność w dniu 8.08.2008 r., zaś nabywca nie uzyskał wówczas tytułu wykonawczego na swoją rzecz - nie powoduje automatycznego umorzenia postępowania egzekucyjnego, lecz stanowi dopiero okoliczność uzasadniającą złożenie wniosku o jego umorzenie, na podstawie art. 825 pkt 3 k.p.c., jako przypadek prowadzenia egzekucji pozostającej w oczywistej sprzeczności z treścią tytułu wykonawczego.

Zdaniem Sądu Okręgowego w chwili zawarcia umowy cesji przedmiotowe roszczenie nie było przedawnione, zaś powodowy Fundusz złożył niniejszy pozew dnia 21 marca 2011 roku, a zatem dokonał czynności, która zgodnie z treścią przepisu art. 123 § 1 pkt 1 k.c. przerwała bieg przedawnienia przed upływem 3 lat od umorzenia postępowania egzekucyjnego. Wobec powyższego zarzut przedawnienia dochodzonego przez powoda roszczenia nie jest zasadny.

Powyższy wyrok zaskarżyli pozwani:

W złożonej apelacji zarzucili:

1. naruszenie art. 118 k.c., poprzez jego nie zastosowanie i w konsekwencji przyjęcie, iż dochodzona pozwem należność nie uległa przedawnieniu,
2. naruszenie art. 123 § 1 pkt. 1 k.c., poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie i w konsekwencji przyjęcie, iż czynność polegająca na umorzeniu w dniu 24 września 2010 roku egzekucji prowadzonej przez Komornika Sądowego K. P. o sygnaturze akt KM 2030/08 przerwała bieg przedawnienia roszczenia, podczas gdy ww. egzekucja dotyczyła innej należności niż dochodzona przedmiotowym powództwem;
3. naruszenie art. 233 § 1 k.p.c., poprzez przekroczenie granicy swobodnej oceny dowodów i przyjęcie, iż egzekucja prowadzona przez Komornika Sądowego K. P. o sygnaturze akt KM 2030/08 dotyczyła należności objętej powództwem, podczas gdy egzekucja ta dotyczyła należności pozwanych wynikającej z innej umowy kredytowej, a dotyczącej zakupu samochodu osobowego marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

W konkluzji skarżący wnieśli o zmianę zaskarżonego wyroku w całości, uchylenie nakazu zapłaty z dnia 26 kwietnia 2011 roku wydanego w sprawie o sygnaturze akt I Nc 57/11 i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie zwrotu kosztów postępowania, nadto formalnie skarżący wnieśli również o dopuszczenie dowodu:

- z akt Sądu Rejonowego dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi I Wydziału Cywilnego o sygnaturze akt I Co 1691/03 na okoliczność, iż egzekucja prowadzona przez Komornika sądowego K. P. o sygnaturze akt KM 2030/08 dotyczyła innej należności niż objęta niniejszym powództwem,
- akt komorniczych Komornika Sądowego K. P. o sygnaturze akt KM 2030/08, mi okoliczności tożsame ze wskazanymi powyżej.

W odpowiedzi na apelację pozwanych, strona powodowa wniosła o:

1. oddalenie apelacji pozwanych w całości;
  2. zasądzenie od pozwanych na rzecz strony powodowej kosztów postępowania odwoławczego według norm przepisanych w tym kosztów zastępstwa procesowego;
  3. dopuszczenie dowodów z dokumentów:
    - a. -Umowa o kredyt bezgotówkowy na zakup pojazdu mechanicznego zawarta dnia 27.05.1999 roku Nr(...)
    - b. -Bankowy Tytuł Egzekucyjny nr (...) z dnia 15.04.2003 roku i postanowienie o umorzeniu z dnia 28.06.2007 roku
- na okoliczność potwierdzenia, iż postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego K. P. pod sygn. akt KM 2030/08, dotyczy należności objętej niniejszym powództwem.

Sąd Apelacyjny uzupełniająco ustalił i zważył co następuje:

Apelacja pozwanych jest częściowo zasadna.

Załączone w toku postępowania apelacyjnego akta I Co 1691/03 Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu w połączeniu z aktami egzekucyjnymi ostatnio oznaczonymi sygn. Km 2030/08, w których prowadzono egzekucję na podstawie powyższego tytułu wykonawczego wykazują na nieco inny stan faktyczny niż przyjęty za podstawę rozstrzygnięcia przez Sąd Okręgowy. Ustalenia faktyczne Sądu Apelacyjnego poczynione na podstawie tych akt są następujące:

Bank (...) wystawił w dniu 27 czerwca 2003 roku bankowy tytuł egzekucyjny Nr (...) z tytułu niespłaconego kredytu mieszkaniowego według umowy nr (...) z dnia 19 października 1999 roku oraz aneksu nr (...) z dnia 2 listopada

1999 roku. W tytule tym podał, że w księgach Banku na dzień 27 czerwca 2003 roku figuruje wymagalne solidarne zadłużenie pozwanych z tytułu kredytu, na które składają się:

- niespłacona należność w kwocie 60.000 zł,
- odsetki skapitalizowane w kwocie 21.588,90 zł,
- odsetki zaległe naliczone do dnia 08.04.2003 r. w kwocie 1.523,40 zł,
- odsetki zaległe naliczone od dnia 09.04.2003 r. do dnia 26.06.2003 r. w kwocie 4.944,51zł,
- koszty monitów w kwocie 51,20 zł.

Temu tytułowi egzekucyjnemu w sprawie I Co 1691/03 Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi nadał klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 5 sierpnia 2003 roku (akta załączone I Co 1691/03 k- 4, 5 i 34 -35)

Bank (...) wszczął egzekucję na podstawie powyższego bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 27 czerwca 2003 roku, któremu Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi nadał klauzulę wykonalności kierując wniosek do Komornika Rewiru III przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi Widzewa w Łodzi w dniu 21 listopada 2003 roku. Sprawa była prowadzona pod sygn. Km1619/03

(wniosek egzekucyjny k-1 i zawiadomienie o wszczęciu egzekucji k-6 części akt Km 2030 /08 oznaczonej sygn III Km1619/03)

Wobec tego, że wierzyciel wnosił o prowadzenie egzekucji z nieruchomości położonej w R., Komornik wydał postanowienie o uznaniu swojej niewłaściwości i przekazaniu sprawy Komornikowi Rewiru II przy Sądzie Rejonowym w Zgierzu (akta egzekucyjne w części oznaczonej KM 1619/03 k- 16).

Sprawie nadano sygn. II Km 596/04. W ramach tego postępowania w dniu 22 września 2005 roku Komornik zlicytował wskazaną przez wierzyciela nieruchomość położoną w R.. Po licytacji pismem z dnia 29 września 2005 roku, które wpłynęło do Komornika 5 października 2005 roku wierzyciel – Bank (...) złożył wniosek o ograniczenie egzekucji do kwoty należności głównej - 60.000 zł i kosztów -4.457,30 zł (pismo (...) k- 68 akt egzekucyjnych w części oznaczonej sygnaturą II Km 596/04).

W dniu 25 września 2007 roku Bank (...) określił wysokość roszczenia, którego dalszej egzekucji się domagał na kwotę 31.072 zł i podał, że po wyegzekwowaniu powyższej brakującej kwoty kapitału bank rozszerzy egzekucję o kwotę odsetek skapitalizowanych i odsetek karnych, które na dzień sporządzenia pisma wynosiły odpowiednio 21.588,90 zł i 87.915,32 zł (pismo (...) k- 118 akt egzekucyjnych w części oznaczonej sygnaturą II Km 596/04).

Wobec skierowania dalszej egzekucji do pozostałego majątku i wynagrodzenia za pracę wierzyciel wniósł o przekazanie sprawy Komornikowi przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi Widzewa w Łodzi K. P.. Postanowienie o uznaniu się niewłaściwym i przekazaniu sprawy II Km 596/04 prowadzonej w oparciu o bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 27 czerwca 2003 roku, któremu Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi nadał klauzulę wykonalności w sprawie I Co 1691/03 do Komornika przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi Widzewa w Łodzi K. P. zostało wydane w dniu 19 kwietnia 2008 roku. W postanowieniu ustalono zaległość dłużnika na łączną kwotę 31.072 zł. Podjętemu postępowaniu nadano sygn. Km 2030/08 (postanowienie Komornika Rewiru II przy Sądzie Rejonowym w Zgierzu z dnia 19 października 2008 roku k-129 akt egzekucyjnych w części oznaczonej sygnaturą II Km 596/04).

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi Widzewa w Łodzi K. P. nadał sprawie sygnaturę KM 2030/08.

W dniu 16 października 2008 roku Bank (...) powiadomił Komornika o sprzedaży wierzytelności (...). Komornik wezwał powoda do złożenia tytułu wykonawczego, ale powód tego nie uczynił (k- 143 i 144 akt egzekucyjnych Km 2030 /08).

W dniu 24 września 2010 roku Komornik umorzył egzekucję prowadzoną na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 27 czerwca 2003 roku, któremu Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi nadał klauzulę wykonalności w sprawie I Co 1691/03 z racji jej bezskuteczności wskazując w postanowieniu jako wierzyciela Bank (...) i podając, że egzekucja dotyczyła świadczenia pieniężnego w kwocie 31.072 zł (k-158 akt egz. Km 2030 /08).

Uzupełniające ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Apelacyjny jednoznacznie wskazują na całkowitą bezzasadność zarzutu naruszenia przepisu prawa procesowego w postaci art. 233 § 1 k.p.c.

Egzekucja z całą pewnością prowadzona była na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego nr 1 dotyczącego kwoty zaległej wierzytelności z tytułu umowy kredytu nr (...) na zakup nieruchomości położonej w R., gm. A.. Wskazuje na to zarówno wniosek wierzyciela o wszczęcie postępowania egzekucyjnego z dnia 19 listopada 2003 r., w którym w pkt. III dokładnie wskazano podstawę roszczenia, jak również zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z dnia 24 listopada 2003 r. na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego nr 1 z dnia 27 czerwca 2003 r.

Tym samym twierdzenia skarżących, że egzekucja prowadzona w sprawie II Km 2030 /08 dotyczyła należności z umowy kredytowej dotyczącej zakupu samochodu M. (...) są z gruntu chybione. Z dokumentów załączonych przez powoda do odpowiedzi na apelację jednoznacznie wynika, że należności wynikające z umowy kredytowej zawartej na poczet pokrycia kosztów zakupu samochodu M. były objęte bankowym tytułem egzekucyjnym z dnia 15 kwietnia 2003 roku, któremu Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi nadał klauzulę wykonalności w dniu 24 czerwca 2003 roku w sprawie I Co 1254/03, a egzekucja była prowadzona przez Komornika Rewiru II Sądu Rejonowego we Włocławku pod sygn. II KM 2286/04 (k- 140- 143)

Odnosząc się do zarzutów naruszenia prawa materialnego Sąd Apelacyjny uznał, je częściowo za zasadne.

Zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Dochodzone pozwem roszczenie ulega zatem przedawnieniu z upływem lat trzech, jest bowiem roszczeniem związanym z prowadzeniem działalności gospodarczej. Natomiast przepis art. 123 § 1 k.c. stanowi, że bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia oraz przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje lub przez wszczęcie mediacji.

Jak wynika z rozważań dotyczących naruszenia art. 233 k.p.c. chybiony jest zarzut naruszenia art. 123 § 1 k.c., gdyż postępowanie egzekucyjne nie dotyczyło innej należności niż tej dochodzonej przedmiotowym powództwem. Postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi z dnia 24 września 2010 o umorzeniu postępowania egzekucyjnego dotyczyło egzekucji prowadzonej na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego z 27 czerwca 2003 roku obejmującego wierzytelność z tytułu umowy kredytu na zakup nieruchomości.

Natomiast częściowo zasadny jest zarzut naruszenia art. 118 k.c. Bank (...) wszczynając egzekucję na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 27 czerwca 2003 roku, któremu Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi nadał klauzulę wykonalności w sprawie I Co 1691/03, skierował wniosek o prowadzenie egzekucji całej należności wynikającej z tego tytułu egzekucyjnego, co skutkowało przerwaniem biegu przedawnienia co do całej kwoty.

Pismem z dnia 29 września 2005 roku, które wpłynęło do Komornika 5 października 2005 roku wierzyciel – Bank (...) złożył wniosek o ograniczenie egzekucji do kwoty należności głównej 60.000 zł i kosztów 4.457,30 zł. Część należności banku została zaspokojona wskutek podziału sumy uzyskanej ze sprzedaży nieruchomości w drodze licytacji, a dłużnicy prowadzili negocjacje z wierzycielem zakończone uznaniem długu. Komornik zwrócił się do wierzyciela o wskazanie wartości egzekwowanych świadczeń. Pismem z dnia 25 września 2007 r. wierzyciel wskazał wartość egzekwowanych świadczeń na kwotę 31.072,00 zł. Od tej daty egzekucja była prowadzona wyłącznie co do żądanej przez wierzyciela kwoty 31.072 zł.

W takim też zakresie doszło do przekazania prowadzonego postępowania egzekucyjnego Komornikowi przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi Widzewa w Łodzi. Znajdowało to odzwierciedlenie w postanowieniu z dnia 19 kwietnia 2008 roku o uznaniu się niewłaściwym i przekazaniu sprawy II KM 596/04 do Komornika przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi Widzewa w Łodzi K. P., w którym podano, że zaległość dłużników wynosi 31.072 zł. Podjęte przez Komornika K. P. postępowanie pod sygn. Km 2030/08 obejmowało wyłącznie egzekucję wskazanej kwoty 31.072 zł.

W takim też zakresie w dniu 24 września 2010 roku Komornik umorzył egzekucję prowadzoną w sprawie Km2030/08 z racji jej bezskuteczności, wskazując w postanowieniu jako wierzyciela Bank (...).

Przedstawiony stan rzeczy prowadzi zdaniem Sądu Apelacyjnego do uznania, że z racji ograniczania egzekucji 29 września 2005 roku i 25 września 2007 roku przerwa biegu przedawnienia wynikająca z treści art. 123 § 1 pkt. 1 k.p.c. obejmowała wyłącznie kwoty, co do których prowadzona była egzekucja. Tym samym powoływane przez powoda przerwanie biegu przedawnienia wskutek prowadzenia egzekucji w sprawie Km 2030/08 dotyczyło tylko wskazanej przez wierzyciela w piśmie z 25 września 2007 roku kwoty 31.072 zł.

Zgodnie z art. 124 k.c. po każdym przerwaniu biegu terminu przedawnienia biegnie ono na nowo. W razie przerwania terminu przedawnienia przez czynność przed organem powołanym do egzekwowania roszczeń przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone.

W przedmiotowym stanie faktycznym bieg terminu przedawnienia co do dochodzonej od 25 września 2007 roku kwoty 31.072 zł. zaczął biec na nowo od dnia umorzenia postępowania egzekucyjnego tj. od dnia 24 września 2010 r. Zatem zarzut przedawnienia roszczenia jest jedynie częściowo zasadny.

Podnieść też należy, że powoływana zmiana wierzyciela, która nastąpiła na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 18 sierpnia 2008r. pomiędzy (...) a Funduszem nie stanowiła przesłanki umorzenia postępowania egzekucyjnego z mocy prawa na co trafnie wskazywał Sąd Okręgowy. Organ egzekucyjny dokonuje umorzenia postępowania jedynie w określonych prawem sytuacjach, a zaistniały stan rzeczy nie dawał takiego uprawnienia. Nastąpiło dopiero w dniu 24 września 2010 r. na mocy postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi Widzewa w Łodzi wydanego w oparciu o przepis art. 824 §1pkt.3 k.p.c.

Jeśli chodzi o powoływane przez powoda uznanie długu dokonane przez pozwanych w dniu 28 września 2007 roku, to niewątpliwie z mocy art. 123 §1 pkt.2 k.p.c. doprowadziło ono do przerwania biegu przedawnienia i ponownego rozpoczęcia jego biegu. Nie zmienia to jednak stanu rzeczy, skoro postępowanie w niniejszej sprawie zostało wytoczone dopiero w dniu 23 marca 2011 roku.

Wobec uznania zasadności podniesionego przez pozwanych zarzutu przedawnienia ponad kwotę 31.072 zł na podstawie art. 386 § 1 k.c., Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w punkcie 1 w ten tylko sposób, że utrzymał w mocy nakaz zapłaty wydany w dniu 26 kwietnia 2011 roku w sprawie II Nc 57/11 do kwoty 31.072 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 21 marca 2011r. do dnia zapłaty oraz do kwoty 1.080 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w pozostałym zakresie uchylając nakaz zapłaty na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił powództwo.

Orzekając o kosztach procesu Sąd co do zasady dokonał ich stosunkowego rozdzielenia (art. 100 k.p.c.). Powództwo zostało ostatecznie uwzględnione w 19%, a oddalone w 81%. Powoda obciążała więc kwota 6689 zł tytułem kosztów sądowych z czego przy pozwie opłacono jedynie 2065 zł.

Należało więc od niego pobrać brakującą opłatę od pozwu w kwocie 4624 zł. Obie strony były reprezentowane przed Sądem Okręgowym przez pełnomocników i wobec wygranej pozwanych w 81 % Sąd zasądził na jego rzecz kwotę 2930 zł. Mając na uwadze trudną sytuację materialną pozwanych skutkującą zwolnieniem ich od kosztów sądowych i znaczącym zakresem oddalenia powództwa Sąd na podstawie art. 102 k.p.c. nie obciążał ich obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego powoda zarówno w postępowaniu rozpoznawczym, jak i odwoławczym. Wobec przegranej powoda w postępowaniu apelacyjnym w takim samym stosunku Sąd nakazał pobranie od niego na rzecz

Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Łodzi 81 % opłaty apelacyjnej, której pozwani z racji zwolnienia od kosztów, nie mieli obowiązku opłacić to jest kwoty 6688 zł.